

Úvod ▶ Články ▶ Cyklus „Duchovní krize“ aneb proč je nutné meditovat

Cyklus „Duchovní krize“ aneb proč je nutné meditovat

Hodnocení uživatelů: 0 / 5

Hodnoťte prosím

Volby 5

Hodnotit

S odvedením přivtělenců berete zároveň na sebe zodpovědnost za dodržování „Duchovní hygieny“, tzn. dennodenní (i o narozeninách a svátcích) praktikování techniky „bílého světla“ a vyvarování se absolutně alkoholu a ostatních omamných látek. Pokud nebudete dodržovat duchovní hygienu, tak se na Vás rychle přilepí jiný přivtělenec. Je to podobné jako s kouřením, kdy se rozhodnete nekouřit, tak musíte abstinovat stále, ne si občas dát cigaretu a myslet si, že jste nekuřák.

Pokud chcete pokračovat v cestě Ducha, tak dennodenní praktikování popsané meditace na našich stránkách. Pomocí této meditace se docílí postupného očišťování od psů, přivtělenců na fyzickém těle a vyšších energetických tělech atd. aby mohl jedinec lépe vnímat svého Ducha, který ví jak a proč, ale má problém to předat a má do určité míry obrazně řečeno „svázané ruce“.

Vše záleží na Vašem rozhodnutí

Podívejte se každý si sám volí čemu bude věřit zda spouště blábolů ze školy nebo rozumu nebo intuici. Když už máme rozum, tak ho použijeme, ale nenadřazujeme intuici. Postupně s vývojem dochází u jedince cyklicky řekněme k duchovní krizi, mě se to stává taky, kdy je jedinec šířán pocitem beznaděje, pocitem, že se cesta uzavírá, že již není kam jít, že je všechno jinak, že se ve vrátilo na začátek, že ztratil přátelé (považují ho za blázna), že si již s nimi nemá co říct (kromě blábolů o počasí), atd. V tomto případě zbývá pouze věřit. Věřit ve zvolenou cestu. Je to stav, kdy nejsou odpovědi ale pouze cesty. Musí se zvolit zda pokračovat v dané cestě nebo zvolit jinou, zde je k nezaplacení intuice, dle mého názoru je zde rozum k ničemu. A po provedení volby, zvolení si dané cesty a ujití nějaké vzdálenosti nebo většinou až na konci cesty se dozvíme jestli jsme si zvolili správně (rozumově i pocitově). Na cestě se může dostávat do konfliktu rozum s pocitem, rozumově se to nemusí jedinci líbit, ale pocitově ano, je na něm čemu dá přednost.

Paradoxně se po překonání dílčí části cesty se vrátí jedinec zdánlivě na začátek a je před ním další podobná cesta. Paradox spočívá v tom, že v něm zůstaly zkušenosti z předchozích dílčích cest, tomu by se dalo říci obrazně poznání. Při absolvování zdánlivě stejné cesty se jedinec může v daných situacích (i stejných) již zachovat jinak, na základě předchozích zkušeností (poznání). Ovšem platí pravidlo (ze zkušeností to tak vypadá), že když má jedinec zkušenost (poznání), že v minulých nebo minulých dílčí cestě udělal v dané situaci chybu a tato situace se na aktuální dílčí cestě zopakuje a jedinec udělá stejnou chybu znovu, tak jsou daleko tvrdší sankce, aby si lépe tuto chybu zapamatoval. Na dané cestě se také jedinec dostává do situací, do kterých se ještě nikdy nedostal, tudíž nemá zkušenosti (poznání) a pomocí intuice může

tuto situaci/zkoušku vyřešit, tím si ušetří návrat na zdánlivý začátek a postupuje dál, šetří čas, *který existuje (pro někoho) a zároveň neexistuje (pro někoho). Jak správně tušíte těmi ne-handicapovanými jsou přísluhovači Matrixu. Stejně tak je to i s Karmou někdo je handicapovaný a někdo ne, hádejte kdo je ten handicapovaný?*

Ale, vraťme se zpět k tématu

No a takhle absolvuje Věčný student na hlavní cestě poznání mnoho dílčích cest, ze kterých se vrací na zdánlivý začátek. Pomocí zdánlivých začátků se Student pomalu šourá po hlavní cestě poznání. Aby nebylo těch handicapů málo, tak jsou mu do všech cest kladeny rozcestí, z kterých může snadno odbočit a když je těch rozcestí mnoho, tak i lehce zabloudit. Mnohdy může rozum pod vidinou zisku špatně napovídat oproti hloupé intuici, která velí na co brát teď jedno pozlátko, kdy stejně na konci hlavní cesty (pokud tam dojdu) dostanu vše darem, ale jak velí lidové přísloví - Raději vrabec v hrsti, než holub na střeše.

Je na daném jedinci zda bude hrát vabank. (To je určitá míra risku – něco jako Bojovník v C. Castanedovi, buď vyhraji nebo zemřu). To je v přímém rozporu s rozumem. Nicméně rozum se také občas hodí např. při koupi ledničky.

Bohužel si musí občas na cestě poznání volit jedinec i různé ztráty např. přátelé. Je to jako, když dostanete lepší práci na konci republiky (nebo světa) a musíte se odstěhovat (pokud jste volil/la ANO). No a pokud přátele nechtějí vidět pravdu, odmítají poznání, je to jejich volba. Je mi jich líto, ale to je vše co se s tím dá dělat, jsou to v podstatě nešťastníci.

Bubuláci Eva a Josef